

ГРЕКО-ЛАТИНСЬКІ ДУБЛЕТНІ ПОЗНАЧЕННЯ ЧАСТИН РОСЛИНИ В СУЧАСНІЙ БОТАНІЧНІЙ ТЕРМІНОЛОГІЇ

О. Ю. БАЛАЛАЄВА, кандидат педагогічних наук, старший викладач,
Національний університет біоресурсів і природокористування України
E-mail: l.balalaeva@yandex.ru

Анотація. У статті розглядається актуальне для термінознавства питання щодо статусу греко-латинських дублетів у сучасних терміносистемах біологічних наук, зокрема – в ботанічній. Більшість складних ботанічних термінів має прозору внутрішню форму: значення невідомого слова може бути розкрито з його словотвірної структури на основі аналізу терміноелементів – морфем та їх блоків, які регулярно відтворюються в наявних термінах або використовуються для творення нових і мають певне стає значення. Мета статті полягає в тому, щоб проаналізувати греко-латинські терміноелементи, що позначають назви частин рослини. На основі морфемного аналізу термінів визначено, що терміноелементи грецького походження, які позначають частини рослин, традиційно є більш продуктивними, ніж латинські, проте не всі грецькі іменники можуть вживатися як самостійні терміни. Серед них визначено три групи: іменники, що вживаються як самостійні та як частини складних термінів, зберігаючи оригінальне значення; такі, що зберігають оригінальне значення лише в терміноелементах, а в якості самостійних мають трансформоване значення, та такі, що не вживаються як самостійні.

Ключові слова: терміноелемент, дублет, латинська мова, грецька мова, ботанічна термінологія

Актуальність. Внаслідок історичних причин виникнення багатьох біологічних наук в античному світі їхні термінологічні системи формувалися на базі грецького та латинського лексичних фондів, що зумовило появу греко-латинських дублетних позначень понять. Як зауважує В. Ф. Новодранова, серед різних способів поповнення термінологічної лексики найпродуктивнішим був морфологічний, за яким термінотворення здійснювалося шляхом складання та афіксації [7, с. 17]. У латинській мові В. Д. Шинкарук розрізняє два типи складання: синтаксичний, або основоскладання, та паратетичний, або словоскладання [10, с. 116]. Використання різних комбінацій основ та афіксів і словотвірних моделей як «чистих» (латинських або грецьких), так і змішаних надавало можливість не тільки позначати відмінні ознаки нового поняття, а й визначати його місце в системі наявних понять. Засоби словотворення, визначаючи межі змісту понять, отримували, у свою чергу, чіткішу семантичну спеціалізацію [7,11]. Із розвитком науки виникла необхідність у чітко мотивованих позначеннях, внутрішня форма яких точно відповідає змісту.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. У сучасному термінознавстві дослідження терміноелементів грецького та латинського походження здійснюється в різних аспектах: інтернаціоналізації термінологічного фонду (В. В. Акуленко, С. В. Гриньов-Гриневиц, В. П. Григор'єв, Ф. О. Нікітіна, Г. Г. Самбунова, О. В. Суперанська), статусу та ролі терміноелементів грецького і латинського походження в терміносистемах національних мов (Н. В. Васильєва,

Т. Л. Канделаки, Н. В. Юшманов), термінологічної синонімії (Д. С. Лотте). Активно досліджують терміноелементи в межах терміносистем конкретних наук: В. Ф. Новодранова – у проєкції іменної системи латинського словотвору в медичній термінології [7], Н. В. Місник – на прикладі формування української клінічної термінології, Ю. В. Бражук – на матеріалі анатомічних термінів, І. І. Вакулик, В. Д. Шинкарук – на матеріалі юридичних термінів [2; 10], Н. А. Цимбал – на матеріалі термінів органічної хімії, Г. В. Хасаншина – на прикладі латинізованої семантичної метамови в агрономічній субмові [9]. Разом з тим, ґрунтовних праць, присвячених аналізу ботанічної термінології як такої, – обмаль. Історичний аспект виникнення й розвитку української наукової ботанічної термінології досліджувала В. М. Гамалія [3], лінгвістичні аспекти становлення сучасної російської ботанічної термінології – Н. Н. Забінкова [4]. Певні аспекти використання греко-латинських дублетів висвітлюються переважно у словниках ботанічної термінології М. М. Барни [1], О. В. Булах, Д. М. Гродзинського, С. М. Зиман [6], І. О. Дудки [8], Н. Н. Забінкової, М. Е. Кіріпнікова [4], Ю. Й. Кобіва [5].

Мета статті – проаналізувати греко-латинські дублети в ботанічній термінології, що позначають назви частин рослини.

Методи і матеріали дослідження: морфемний аналіз на матеріалі ботанічних термінів, що позначають назви частин рослин, синтез, узагальнення.

Процес творення власне латинської ботанічної термінології відбувався шляхом опанування грецької термінології, пошуків в латинській мові еквівалентів грецьких термінів і запозичень. Твердження В. Ф. Новодранової [7, с. 17] про те, що внаслідок паралельного вживання латинських і грецьких термінів розширювалася синонімія в термінології, створювалася «своєрідна латино-грецька двомовність», що була характерною рисою античної медичної термінології та стала традиційною для сучасної, можна екстраполювати на всю біологічну термінологію, в тому числі й ботанічну.

Результати. Спираючись на результати морфемного аналізу, Г. В. Хасаншина доводить, що продуктивними способами творення одиниць латинізованої семантичної метамови агрономії є афіксація та складання, що цілком відповідає мовному субстрату – латинській мові. Дослідниця зауважує, що граматичний фонд латинізованої метамови агрономії представлений трьома частинами мови: іменниками, прикметниками та дієприкметниками. У складних словах як терміноелементи репрезентовані також числівники та прислівники [9, с. 7].

Проте в сучасній ботанічній термінології далеко не всі основи грецьких іменників, що трапляються в похідних і складних словах, можуть вживатися як самостійні терміни [4]. Серед них можна виокремити три групи іменників:

1) такі, що можуть вживатися самостійно у транслітерованому вигляді (іноді із латинським закінченням), а їхня основа з тим же значенням може входити до складу похідного терміна. Наприклад: *καρπός* (*carpus*) – плід;

2) такі, що можуть вживатися як самостійно, так і у складі похідного терміна, але матимуть різне значення. Наприклад, терміноелемент грецького походження *-phyll-* ‘листок’ зберігає це значення лише в похідних словах, а як самостійний термін *phylum* має значно вужче значення: ‘листок оцвітини, листочок’;

3) такі, що не вживаються самостійно в ботанічній термінології, але їхні основи трапляються в похідних словах. Наприклад, терміноелемент *-gyn-* (від грецьк. *γυνή* – жінка) має значення ‘маточка, жіноча репродуктивна частина квітки’ і вживається лише в складних термінах, наприклад, *monogynus* –

одноматочковий. Для позначення власне маточки в ботанічній термінології вживається термін латинського походження *pistillum*.

Більшість складних ботанічних термінів має прозору внутрішню форму: значення невідомого слова може бути розкрите з його словотвірної структури на основі аналізу терміноелементів – морфем і блоків морфем, які регулярно відтворюються в наявних термінах або використовуються для творення нових і мають певне стає значення. Як уточнює Г. В. Хасаншина, терміноелемент передає узагальнено-спеціалізоване значення, обумовлене однією з ознак вираженого терміном поняття. У такому розумінні терміноелементи постають як конститутивні одиниці у складі термінів-номенів [9, с. 12].

За допомогою частотних терміноелементів утворюються серії однотипних за семантикою і структурою термінів. У результаті взаємодії терміноелементи утворюють складну відкриту формально-семантичну терміносистему, в якій кожному терміноелементу відведене певне місце і стає значення. У праці І. І. Вакулик розглядаються дві категорії терміноелементів класичного походження – ініціальні, які мають закріплені за ними семи і в утворенні термінів виконують роль перших формантів, та фінальні, які при творенні моделей термінів у мовах-реципієнтах пройшли різні ступені адаптації і здатні конвертуватися. Ініціальні та фінальні терміноелементи утворюють ініціально-фінальний формантний код структурної будови термінів, який допомагає «розшифрувати» наявні терміни та створювати за їх зразком інші [2, с. 7].

Розглянемо деякі греко-латинські ініціальні та фінальні дублетні терміноелементи, що позначають назви рослин та їхні частини.

Грецьк. *-phyt-* / лат. *-plant-* ‘рослина’. Високочастотний терміноелемент *phyt-* може бути як ініціальним, так і фінальним, і вживається у варіантах *phyto-/phyton*: *phytognosis* = *phytologia* – наука про рослини (те ж, що й *botanica*); *phytobiologia* – фітобіологія, розділ біології, що вивчає життя рослин; *phytopatogia* – фітопатологія, наука про хвороби рослин; *phytocenosis* – фітоценоз, рослинне угруповання; *phytophagus* – фітофаг, тварина, яка живиться рослинною їжею; *phytoncida* – фітонциди, біологічно активні речовини, що виробляються рослинами і вбивають бактерії чи уповільнюють їхній розвиток; *hygrophyton* – гігрофіт, рослина, пристосована до надмірних умов зволоження; *xerophyton* – ксерофіт, рослина, пристосована до сухих умов місцезростання; *mesophyton* – мезофіт, рослина, пристосована до зростання у місцях із достатнім зволоженням. Кінцевий терміноелемент *-phyta* є характерним для назв відділів рослин: *Magnoliophyta* – відділ Покритонасінні, *Pinophyta* – відділ Голонасінні, *Equisetophyta* – відділ Хвощеподібні, *Polypodiophyta* – відділ Папоротеподібні. Грецький іменник *φυτον* самостійно в термінології не вживається, його основа трапляється лише в похідних словах. Для позначення поняття «рослина» застосовуються латинське слово *planta* (у назвах публікацій іноді вживається слово *stirps*). Основа *plant-* трапляється в термінах *plantalitas* – планталітет, *plantarium* – шкілька рослин, частина розсадника, *plantatio* – плантація etc.

Грецьк. *-phyll-* / лат. *-foli-* ‘листок’. Обидва терміноелементи є високочастотними і можуть бути як ініціальними: *phyllocarpus* – листкоплідний, *phylloideus* / *foliaceus*, *foliiformis* – листкоподібний, так і фінальними й утворювати дублетні пари: *polyphyllus* / *multifolius* – багатолистий, *macrophyllus* / *grandifolius* – великолистий, *amblyophyllus* / *obtusifolius* – туполистий, *platyphyllus* / *altifolius* – широколистий, *stenophyllus* / *angustifolius* – вузьколистий, *microphyllus* / *parvifolius* – дрібнолистий, *holophyllus* / *integrifolius* – цілолистий, *leptophyllus* / *tenuifolius* – тонколистий, *pachyphyllus* / *crassifolius* –

товстолистий, *cyclophyllus* / *rotundifolius* – круглолистий etc. Як самостійний термін іменник *φυλλον* (*phyllum*) вживається із трансформованим значенням ‘листок оцвітини, листочок’.

Грецьк. *-anth-* / лат. *-flor-* ‘квітка’. Наприклад: *Anthophyta* – квіткові рослини, *anthesis* – цвітіння, *anthotaxis* – розташування квіток, *anthoclinium* – квітколоже, *perianthum* – оцвітина, *anthologia* – антологія, зібрання квітів, *flora* – флора, сукупність рослин, *florogenesis* – флорогенез, історичний розвиток флори, *floricultura* – квітництво, *floristica* – флористика, *florifer* – квітконосний, *floralia* – квітник. У термінології вживаються дублети: *polyanthus* / *multiflorus* – багатоквітковий, *oliganthus* / *pauciflorus* – малоквітковий, *macranthus* / *grandiflorus* – великоквітковий, *micranthus* / *parviflorus* – дрібноквітковий etc. Іменник грецького походження *ανθος* (*anthos*) як самостійний в ботанічній термінології не вживається.

Грецьк. *-carp-* / лат. *fruct-* ‘плід’. Терміноелемент *-carp-* може бути як ініціальним, так і фінальним. Наприклад: *carpologia* – розділ ботаніки, що вивчає плоди; *carpophyllum* – плодолистик; *carpomorphus* – плодоподібний; *pericarpium* – оплодень, частина плоду, що оточує насіння; *macrocarpus* – великоплодий; *microcarpus* – дрібноплодий; *pachycarpus* – товстоплодий; *dolichocarpus* – довгоплодий; *oxycarpus* – гостроплодий; *erythrocarpus* – червоноплодий; *apocarpium* – апокарпій. Іменник грецького походження *καρπος* (у латинізованому варіанті – *carpus*) вживається як самостійний і є синонімом латинського *fructus*. Терміноелемент *fruct-* вживається переважно як ініціальний: *fructifer* – плодоносний, *fructificatio* – плодоносіння, *fructescentia* – час дозрівання плодів.

Грецьк. *-clad-* / лат. *-ram-* ‘гілка’. Грецький іменник *χλαδος* (*clados*) як самостійний не вживається, а трапляється лише в похідних і складних словах. Наприклад: *cladogenesis* – кладогенез, процес еволюційного розщеплення видів; *cladodium* – кладодій, видозмінене стебло, що має листкоподібну форму; *platycladus* – широкогіллястий, *pachycladus* – товстогілковий etc. Як самостійний термін вживається лат. *ramus*, його основа трапляється й у похідних словах: *ramosus* – гіллястий; *ramifer* – гілконосний; *ramiflorus* – такий, що має квіти на гілках; *breviramosus* – короткогілковий; *polycladus* / *multiramosus* – багатогілковий etc.

Грецьк. *-rhiz-* / лат. *-radic-* ‘корінь’. Грецьк. іменник *ρίζα* (*rhiza*) як самостійний не вживається, а трапляється лише як ініціальний або фінальний терміноелемент в похідних і складних словах. Наприклад: *rhizoma* – кореневище; *rhizologia* – розділ морфології рослин, що вивчає кореневі системи; *rhizotrogus* – коренегриз; *rhizocarpus* – коренеплідний; *rhizophyllum* – коренелистий; *rhizoctonia* – ризоктонія; *idiorrhizus* – кореневласний, що росте на власному корені; *gymnorrhizus* – голокореневий etc. Рідше трапляється латинський терміноелемент *-radic-*: *radiciformis* – коренеподібний; *radicula* – первинний, зародковий корінчик; *radiculoda* – верхівка первинного корінчика у злаків; *radificatio* – коренетворення; *multiradicalis* – багатокореневий.

Грецьк. *-sperm-* / лат. *-semin-* ‘насіння’. Більш продуктивним є терміноелемент грецького походження *-sperm-*: *spermatophyton* – рослина, що розмножується насінням; *monospermus* – однонасінний; *polyspermus* – багатонасінний; *leucospermus* – білонасінний; *erythrospermus* – червононасінний etc. Кінцевий терміноелемент *-spermae* трапляється у назвах відділів рослин: *Angiospermae* – відділ Покритонасінні, *Gymnospermae* – відділ Голонасінні. Як самостійний термін в ботанічній термінології слово *Σπέρμα* не вживається. Рідше трапляється

латинська основа *-semin-*: *seminarium* – розсадник, *seminatio* – сівба, *disseminatio* – розсіювання, *seminicultura* – насіннєзнавство.

Висновки і перспективи. На основі морфемного аналізу термінів визначено, що терміноелементи грецького походження, що позначають частини рослин, традиційно є більш продуктивними, ніж латинські, проте не всі грецькі іменники можуть вживатися як самостійні терміни. Серед них визначено три групи: іменники, що вживаються як самостійні та як частини складних термінів, зберігаючи оригінальне значення (*καρπός*); такі, що зберігають оригінальне значення лише в терміноелементах, а в якості самостійних мають трансформоване значення (*φύλλον*), і такі, що не вживаються як самостійні (*ρίζα, χλαδός, ανθος, φυτόν*). Останні превалюють у сучасній ботанічній термінології. Перспективним є подальше дослідження статусу терміноелементів латинського та грецького походження в інших тематичних групах ботанічної термінології.

Список використаних джерел

1. Барна, М. М. Ботаніка: Терміни. Поняття. Персоналії [Текст] : словник / М. М. Барна. – К. : Академія, 1997. – 272 с.
2. Вакулик, І. І. Запозичення з класичних мов у науковій термінології сучасних європейських мов (на матеріалі юридичних та економічних термінів української, російської, німецької, французької, англійської мов) [Текст] : автореф. дис. ... канд. філол. наук. : 10.02.15 / І. І. Вакулик. – Ін-т філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка. – К., 2004. – 20 с.
3. Гамалія, В. М. Історія становлення і розвитку української наукової ботанічної термінології [Текст] : автореф. дис. ... канд. іст. наук. : 07.00.07 / В. М. Гамалія. – НАН України. – К., 2003. – 17 с.
4. Забинкова, Н. Н. Латинско-русский словарь для ботаников [Текст]: справочное пособие по систематике высших растений / Н. Н. Забинкова, М. Э. Кирпичников. – М.–Л. : Изд-во АН СССР, 1957. – 335 с.
5. Кобів, Ю. Словник українських наукових і народних назв судинних рослин [Текст] / Ю. Кобів. – К. : Наук. думка, 2004. – 800 с.
6. Зиман, С. М. Латинсько-англо-російсько-український словник термінів з морфології та систематики судинних рослин [Текст] / С. М. Зиман, Д. М. Гродзинський, О. В. Булах. – К. : Наук. думка, 2011. – 283 с.
7. Новодранова, В. Ф. Именное словообразование в латинском языке и его отражение в терминологии : *Laterculi vocum Latinarum et terminorum* [Текст] / В. Ф. Новодранова. – М. : Языки славянских культур, 2008. – 328 с.
8. Словник ботанічних термінів [Текст] / За ред. І. О. Дудки. – К. : Наук. думка, 1984. – 308 с.
9. Хасаншина, Г. В. Латинизированный семантический метаязык в русском агрономическом подязыке [Текст] : автореф. дис. ... канд. філол. наук. : 10.02.20 / Г. В. Хасаншина. – Ін-т международных связей. – Екатеринбург, 2004. – 24 с.
10. Шинкарук, В. Д. Латинська мова для юристів [Текст] = *Lingua Latina iuridicialis* : підручник / В. Д. Шинкарук. – Чернівці : ЧНУ, 2011. – 576 с.
11. Шинкарук, В. Д. Латинська мова й наука: гармонія чи конфлікт? [Текст] / В. Д. Шинкарук, Загайська Г. М., Шестакова Т. Ф. // Науковий вісник Чернівецького університету. – Вип. 21. Романська філологія. – Чернівці: ЧДУ, 1998. – С. 107-111.

References

1. Barna, M. M. (1997) Botanika: Terminy. Poniattia. Personalii [Botany: Terms. Concept. Personalities] : dictionary. Kyiv: Akademiia, 272.
2. Vakulyk, I. I. (2004). Zapozychennia z klasychnykh mov u naukovi terminolohii suchasnykh yevropeyskykh mov (na materialy yurydychnykh ta ekonomichnykh terminiv ukrainskoi, rosiiskoi, nimetskoi, frantsuzkoi, anhliiskoi mov) [Borrowing from classic languages in scientific terminology of modern European languages (on the material of juridical and economical terms of Ukrainian, Russian, German, French, English languages)]. Institute of Philology, Taras Shevchenko National University of Kyiv. Kyiv, 20.
3. Hamaliia, V. M. (2003) Istoriia stanovlennia i rozvytku ukrainskoi naukovo botanichnoi terminolohii [History of becoming and development of Ukrainian scientific botanical terminology]. National Academy of Sciences of Ukraine. K, 17.
4. Zabinkova, N. N., Kirpichnikov M. E. (1957). Latynsko-russkij slovar dlja botanikov [Latin-Russian Dictionary for botanists. Manual on taxonomy of higher plants]. Moscow, Leningrad: AS USSR, 335.
5. Kobiv, Iu. (2004). Slovyk ukrainskykh naukovykh i narodnykh nazv sudynnykh roslin [Dictionary of Ukrainian scientific and popular names of vascular plants]. Kyiv: Naukova dumka, 800.
6. Zyman, S. M., Hrodzynskiy S. M., Bulakh O. V. (2011). Latynsko-anhlo-rosiisko-ukrainskyi slovyk terminiv z morfolohii ta systematyky sudynnykh roslin [Latin-English-Russian-Ukrainian dictionary of terms of morphology and systematics of vascular plants]. Kyiv: Naukova dumka, 283.
7. Novodranova, V. F. (2008). Imennoe slovoobrazovanie v latynskom jazyke i ego otrazhenie v terminologii: Laterculi vocum Latinarum et terminorum. [Nominal word-formation in the Latin language and its reflection in the terminology: Laterculi vocum Latinarum et terminorum]. Moscow: Jazyki slavjanskikh kultur, 328.
8. Dudka, I. O. ed. (1984). Slovyk botanichnykh terminiv [Dictionary of botanical terms]. Kyiv: Naukova dumka, 308.
9. Hasanshina, G. V. (2004). Latinizirovannyj semanticheskij metajazyk v russkom agronomicheskom podjazyke [Latinized semantic metalanguage in Russian Agronomy sublanguage]. Ekaterinburg, 24.
10. Shynkaruk, V. D. (2011). Latin for Lawyers [Latynska mova dlja yurystiv] = Lingua Latina iuridicialis. Chernivtsi : ChNU, 576.
11. Shynkaruk, V.D. (1998) Latynska mova y nauka: harmoniia chy konflikt? [Latin and science: harmony and conflict] V.D. Shynkaruk, Zahaiska H.M., Shestakova T.F. Naukovi visnyk Chernivetskoho universytetu [Scientific Bulletin of Chekasy University] – Vyp. 21. Romanska filolohiia. – Chernivtsi: ChDU, – S.107-111.

ГРЕКО-ЛАТИНСКИЕ ДУБЛЕТНЫЕ ОБОЗНАЧЕНИЯ ЧАСТЕЙ РАСТЕНИЯ В СОВРЕМЕННОЙ БОТАНИЧЕСКОЙ ТЕРМИНОЛОГИИ

Е. Ю. Балалаева

Аннотация. В статье рассматривается актуальный для терминоведения вопрос о статусе греко-латинских дублетов в современных терминосистемах биологических наук, в частности – в ботанической. Большинство сложных ботанических терминов имеет прозрачную внутреннюю форму: значение неизвестного слова может быть раскрыто из его словообразовательной структуры путем анализа терминологических элементов – морфем и их блоков, которые регулярно воспроизводятся в имеющихся терминах или используются для

создания новых и имеют постоянное значение. Цель статьи заключается в том, чтобы проанализировать греко-латинские терминологические элементы, обозначающие названия частей растения. На основе морфемного анализа терминов установлено, что терминологические элементы греческого происхождения, обозначающие части растений, традиционно являются более продуктивными, чем латинские, но не все греческие существительные могут употребляться в качестве самостоятельных. Среди них выделены три группы: существительные, которые употребляются как самостоятельные и как части сложных терминов, сохраняя оригинальное значение; такие, которые сохраняют оригинальное значение только в терминологических элементах, а в качестве самостоятельных имеют трансформированное значение, и такие, которые не используются в самостоятельном качестве.

Ключевые слова: терминологический элемент, дублет, латинский язык, греческий язык, ботаническая терминология

GREEK-LATIN DOUBLET DESIGNATIONS OF PLANT PARTS IN MODERN BOTANICAL TERMINOLOGY

O. Yu. Balalaieva

Abstract. The article deals with live issue for terminology of Greco-Latin doublets status in the modern term systems of biological sciences, in particular – in botanic one. Due to historical causes of origin of many biological sciences in the ancient world their terminological systems were formed on the basis of Greek and Latin vocabulary that led to the emergence of Greco-Latin doublet signs of concepts. Owing to development of science it became necessary to use strictly motivated designations, the inner forms of which correspond exactly to their content. Most botanical compound terms have a transparent inner form: the meaning of unknown word can be solved from its word-formative structure by analyzing terminological elements – morphemes and their units that are regularly reproduced in the existent terms or used for creating new terms and have a constant meaning. Frequency terminological elements form a series of terms that are similar in structure and semantics. Terminological elements due to interaction form a complex open formal semantic term system where each element has a special place and constant meaning.

The purpose of the article is to analyze Greco-Latin terminological elements, which mean the names of plant parts.

By morphemic analyzing it was found that Greek terminological elements signifies parts of the plants are traditionally more productive than Latin, but not all Greek nouns can be used as substantive and be able to stand on its own as a word. Three groups of nouns could be distinguished among them: 1) nouns, which are used as independent term (in transliterated form and with Latin endings) and as part of compound terms and have original meaning (e.g. *καρπός*); 2) those which keep the original meaning only in terminological elements well as their substantive meaning is transformed (e.g. *φυλλόν*); 3) those that are not used as independent terms (e.g. *φύτον, ρίζα, χλαδοζ, ανθος*). It was found that Greek nouns of the third type prevail in modern botanical terminology.

Since the article deals with only a small stratum of terminological vocabulary relating to names of plant parts, further study Latin and Greek terminological elements status may be continued in other thematic groups of botanical terminology.

Keywords: Terminological elements, doublet, Latin, Greek, botanical terminology